

PRZYGODNIK

Rok 9 numer 2 (98)

Biuletyn Klubowy

Luty 2009 r.

Karty historii PTK – PTTK (21)

MAŁA TURYSTYKA PO MIEŚCIE

Opowiadając o wycieczkach z pierwszych lat istnienia Oddziału Kieleckiego PTK nie można pominąć tzw. małej turystyki po mieście, która zaczęła się w sobotę 14 stycznia 1911r. od wycieczki do pracowni inż. Stefana Boruckiego, profesora Męskiej Szkoły Handlowej, który zajmował się konstrukcją dwupłatowego samolotu, zwanego wówczas statkiem powietrznym. Samolot jeszcze nie latał, ale już wycieczkowicze mogli poznać wszystkie detale tej konstrukcji i wsłuchać się w ryk motoru napędzającego śmigło. Konstruktor wyjaśnił, że podczas żeglugi takim statkiem powietrznym jest „konieczność zachowania przez żeglarza wielkiej przytomności umysłu i zimnej krwi”. Druga wycieczka z tego cyklu udała się 28. kwietnia na ul. Zagnańską do fabryki superfosfatów uruchomionej w 1894r., którą w krajobrazie miasta znaczył wysoki komin z czerwonej cegły. W tamtych latach była to duma rodzącego się przemysłu chemicznego. Dyrektorem technicznym tej fabryki był przez wiele lat inż. Wacław Ciechowski, członek PTK. Zakład istniał do końca lat 60., przestał być dumą miasta i zwany był popularnie *gnojownią*, zatruwającą odorem siarkowym tę dzielnicę. Trzecia wycieczka miejska wyruszyła 5 maja z ul. Bazarowej 14 (siedziba Muzeum PTK) do katedry. Pod przewodnictwem T. Włoszka towarzystwo zwiedziło również skarbiec katedralny udostępniony przez życzliwych księży.

Czwarta wycieczka miejska odbyła się 15 lutego 1913r. do browaru parowego Edwarda Karscha vel Karsza. Grupa kielczan pod przewodnictwem v-ce prezesa Oddziału PTK Wacława Janiszewskiego spotkała się o godz. 9 w siedzibie muzeum przy ul. Bazarowej 14. Biorąc pod uwagę życzliwość właściciela browaru, jego gościnność i jego świetne piwa jasne i czarne oraz owocowe *limonady*, bez wątplenia wycieczka była ku ogólnemu zadowoleniu.

Piąta wycieczka po mieście w dniu 19 lipca 1914r. miała charakter wybitnie naukowo-krajoznawczy. Poprowadził ją inż. budownictwa Julian Jotkiewicz do byłego pałacu biskupów

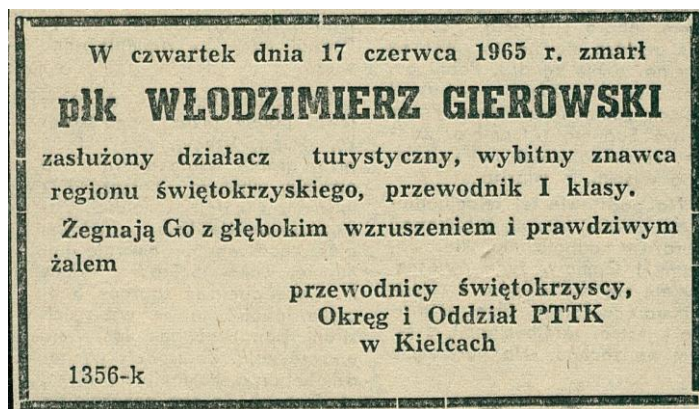
krakowskich czyli do siedziby Rządu Gubernialnego Kieleckiego. Spotkanie grupy odbyło się o godz. 15 na tarasie cmentarza katedralnego, a więc sądzić można, że wykład rozpoczął się od kontemplacji widoku ogólnego pałacu, który wówczas nie był przesłonięty wysokimi drzewami.

Z lat 50. i 60. XX w. pamiętne są wycieczki po starych Kielcach, bo tak one były określane, prowadzone przez płk **Włodzimierza Gierowskiego** /1897-1965/. Był on kielczaninem, wnukiem po kądzieli powstańca styczniowego, Legionistą lat 1914-1916, zawodowym przedwojennym oficerem. Zainteresowania historyczne rozwijał również pracując w Wojskowym Instytucie Historii w Rembertowie. Po II wojnie światowej, będąc przymusowo w stanie spoczynku i mając za sobą sfingowany proces zakończony wyrokiem więzienia, był bardzo wyrazistą postacią Oddziału Kieleckiego PTK i PTTK. Jako przewodnik I klasy z wielkim

znanstwem oprowadzał wycieczki, wygłaszał wiele prelekcji historycznych, opracowywał materiały szkoleniowe dla przewodników i dużo pisał na łamach miejscowego dziennika *Słowo Ludu* – *Magazyn Niedzielnny*. Oto kilka tytułów jego artykułów: *Niepisana ale wiarygodna metryka*

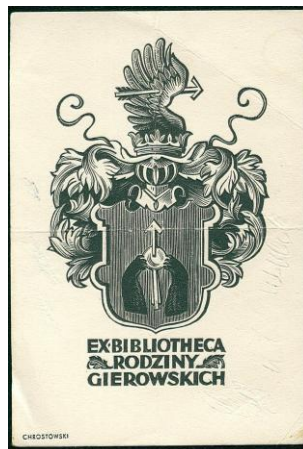
urodzenia Kielc, Jak powstały Kielce, Pierwsza w Kieleckiem droga żelazna, Kielce były otoczone murami obronnymi, Kielczanek kariery monarsze, Kielczanki sławne urodą, Zbóje świętokrzyscy, Kieleckie zabytkowe domy drewniane, Gdy na kieleckich drogach królowały konie... itd. Ostatni z wymienionych artykułów kończył zdaniem: **Cześć jego zacnej końskiej pamięci!**, co pokazuje z jaką swadą pisał o czasach przeszłych i jak bardzo kochał

konie, które z polskich dróg wypierały od początku XX w. *samojazdy*, zwane obecnie samochodami. Dziełem jego życia miał być niezwykły przewodnik po Kielcach, który aczkolwiek przygotowany w maszynopisie, po śmierci autora poszedł w zapomnienie, bowiem władze miasta nie dołożyły starań, by wydać go drukiem. Dzięki jego pracy przewodnickiej budował się etos przywiązania do historii Kielc, które po II wojnie światowej przedstawiały smutny obraz i wydawać by się mogło, że nie zasługiwały na uczucie sentymentu. Był prekursorem wycieczek po kieleckich cmentarzach, zwracał uwagę nie tylko na architekturę grobowców, ale głównie na losy ludzkie wyrażane częściowo w

inskrupcjach pamięci. W latach przełomu PTK - PTTK był czołową postacią Komisji Opieki nad

Zabytkami Przeszłości blisko współpracując z W. Koterskim – Spalskim, który zilustrował zdjęciami jego artykuły. Był mistrzem gawędy znającym nieskończone ilości miejscowych dykteryjek. Tak jak Aleksander Janowski pragnął, by Polacy znali swój kraj ojczysty, tak

Włodzimierz Gierowski pragnął, by kielczanie znali i kochali swoje miasto i na tym polu osiągnął sukces.

W moim przekonaniu równie zasłużonym przewodnikiem miejskim był **Henryk Orliński /1930-1992/**. W latach 60. i 70. ubiegłego wieku prowadził on stały cykl takich wycieczek z nastawieniem na zwiedzanie miejscowych zakładów pracy, gdzie na ogół były nasze zakładowe koła PTTK. W pamięci mojej pozostały wycieczki do Zakładów Wytwórczych „Społem”, do kieleckich marmurów, do Huty Szkła „Sława”, do ARMATUR i ISKRY, do KZWM i do KPRM na ul. Mielczarskiego, gdzie prowadzona była produkcja betonowych belek mostowych wysyłanych na budowy w całej Polsce.

Jak widać po dniu dzisiejszym zainteresowanie turystyką miejską nie słabnie, a nasi koledzy Jurek Kapuściński i Mietek Olech są godnymi kontynuatorami wielkiej historii. Tak jak dawniej, tak i obecnie są kielczanie „*nie życzący sobie pieszej emocji*” przeżywanej na dalekich wyprawach pozamiejskich.

Tomasz Wągrowski

Jarosław Tadeusz Leszczyński

Z cyklu: „Góry Ziemi Stopnickiej” (89)

PSIA GÓRKA

Niewielkie wzniesienie gipsowe (180 m n.p.m.) wchodzące w skład Fałdy Wiślickiej. Leży w obszarze administracyjnym Wiślicy, w odległości około 400 m na płd.- wsch. od rynku, w sąsiedztwie grodziska. Nazwa według tradycji pochodzi stąd, że na niej odbywał się sąd królowej Jadwigi (kanonizowanej w 1997 r. przez papieża Jana Pawła II) nad rycerzem Gniewoszem z Dalewic. Gniewosz z

Dalewicz przed zamążpójściem Jadwigi był stronnikiem jej narzeczonego i niedoszłego męża, i równocześnie pretendenta do polskiego tronu - Wilhelma Habsburga. On to ułatwiał tajne spotkania z Wilhelmem w swoim domu, w Krakowie. Gdy nic z tego nie wyszło, a jej małżonkiem i zarazem królem polskim został ostatecznie Władysław Jagiełło, Gniewosz publicznie oskarżał Jadwigę o niewierność małżeńską i tajne schadzki miłosne z niedoszłym partnerem. Podczas sądu, który odbył się na opisywanym wzgórzu wiślickim, Gniewosz musiał wejść pod stół, powiedzieć *zelałem jak pies* i odszczekać potwarz. W ten sposób wzniesienie zyskało nazwę Psiej Górki.

W sąsiedztwie Psiej Górki, wśród rozlewisk Nidy znajduje się grodzisko zwane Zamczyskiem Łokietka. Na niewielkim, gipsowym wzniesieniu zachowały się pozostałości nizinnego grodu. Pierwszy, z obwarowaniami drewniano-ziemnymi mógł powstać w X/XI wieku. Drugi gród, z murem gipsowo-wapiennym, posadowionym na wcześniejszych wałach wzniesiono w XIII w. Do dzisiejszego dnia zachowały się ślady tzw. grodziska wklęsłego na planie trójkąta.

Członkowie Klubu Turystów Pieszyc „Przygoda” odwiedzili Psią Górkę podczas niedzielnej wycieczki pieszej na trasie: „Wiślica - Chotel Czerwony – Budzyń – Gadawa – Sułkowice – Połonina – Smogorzów w Niedzielę Palmową 2000 roku.

Jarosław Tadeusz Leszczyński

ŚWIĘTO JORDANU W DROHICZYNIE

W dniu 19 stycznia 2009 roku członkowie Klubu Turystów Pieszyc „Przygoda” po raz szósty pojechali na uroczystość Święta Jordanu. Tym razem do Drohiczyna nad Bugiem w powiecie siemiatyckim. Według kalendarza wschodniego obchodzone jest ono w czasie święta Trzech Króli (w Kościele Rzymskokatolickim przypomnienie Chrztu Pańskiego ma miejsce w pierwszą niedzielę po święcie Trzech Króli i ogranicza się do wspomnienia, czytań mszalnych o tej tematyce, a czasem pokropienia wodą święconą zgromadzonych wiernych). W kościołach obrządku wschodniego (prawosławnym i greckokatolickim) przypada ono według kalendarza juliańskiego 13 dni po rzymskokatolickim.

Wyjechaliśmy o godz. 4.30. Po przeszło pięciogodzinnej jeździe, tuż przed godz. 10 byliśmy

w Drohiczynie. W cerkwi prawosławnej p.w. św. Mikołaja odbywało się już nabożeństwo w języku starocerkiewno-słowiańskim. Około południa wyruszyła procesja z barwnymi chorągwiami. Szła stromą drogą do brzegu Bugu, który był skuty lodem. W pobliżu brzegu, wbity w lód, tkwił drewniany, prawosławny krzyż. Przed nim stał krzyż wycięty z lodu, a obok niego dwa ścięte świerki. W przeręblu, wyciętym w lodzie na kształt krzyża, kapłan dokonał aktu poświęcenia wody zanurzając w niej krzyż, to znów kropiąc wodą święconą. Następnie wierni wypuścili gołębie, a na zakończenie nabrali z przerębla wody do naczyń. Po zakończeniu ceremonii poświęcenia wody, procesja wróciła do cerkwi. Tam ksiądz proboszcz wygłosił homilię po polsku, a na zakończenie dał wiernym do pocałowania krzyż.

Zespół
klasztorny
franciszkanów

fot. D. Szymański

Po uroczystościach odbyliśmy krótki spacer po mieście, obecnie niewielkim, jednak posiadającym kilka zabytków świadczących o dawnej świetności. Wszak dzisiejszy Drohiczyn, liczący niewiele ponad 2000 mieszkańców, w czasie I Rzeczypospolitej był miastem rzędu Grodna. Oba miasta leżą na wysokich skarpach nad rzecznymi – Drohiczyn nad Bugiem, a Grodno nad Niemnem. W podobnych też stylach utrzymane są ich zabytki architektury. Drohiczyn był stolicą województwa podlaskiego, w Grodnie zaś obradował co trzeciej kadencji sejm. W dobie zaborów Grodno nadal się rozwijało. Dziś jest miastem większym od Kielc, bo liczącym przeszło 300 tys. mieszkańców. Drohiczyn zaś po III rozbiorze Polski po prostu zatrzymał się w rozwoju i dziś jest miastem rzędu Stopnicy. Oprócz cerkwi znajdują się tu trzy barokowe kościoły rzymskokatolickie: katedra, pofranciszkański i benedyktynek. Druga z wymienionych świątyń została ufundowana w 1409 r. przez wielkiego księcia Litwy Witolda. W XVII stuleciu została przebudowana w stylu barokowym. Weszliśmy też na bardzo stromą Górę Zamkową (ślądów warowni brak) z obeliskiem upamiętniającym 10. lecie odzyskania przez Polskę niepodległości (1918-1928). Roztacza się stamtąd rozległy widok na dolinę Bugu.

Po zwiedzeniu Drohiczyzna wyruszyliśmy w drogę powrotną do Kielc. Zatrzymaliśmy się w Węgrowie, mieście powiatowym leżącym nad rzeką Liwiec na pograniczu Mazowsza i Podlasia. Prawa miejskie otrzymał z rąk księcia mazowieckiego – Ziemowita IV – niedoszłego króla polskiego. W mieście zachowały się dwa barokowe kościoły: bazylika p.w. św. Piotra i Pawła oraz po-reformacki p.w. św. Antoniego Padewskiego. Oba zaprojektowane zostały przez nadwornego architekta króla Jana III Sobieskiego – Tylmana van Gameren – Holendra z pochodzenia. Inną ciekawostką Węgrowa jest ludwisarnia braci Kruszewskich. Jest to jeden z trzech tego typu zakładów w naszym kraju; obok odlewni dzwonów Felczyńskich w Przemyślu oraz Taciszów w okolicach Gliwic.

Do Kielc wróciliśmy przed godziną 21.

WYSTAWA W MUZEUM DIECEZJALNYM

W dniu 26 sierpnia 2008 r. minęła 45. rocznica śmierci kieleckiego biskupa Czesława Kaczmarka, więzionego przez władze komunistyczne w latach 1951-1957.

Czesław Kaczmarek urodził się w 16 kwietnia 1895 r. we wsi Lisiewo Małe, w ówczesnej guberni płockiej. Po ukończeniu rosyjskiego Seminarium Nauczycielskiego, wstąpił do Seminarium Duchownego w Płocku. Po święceniach w 1922 r. wyjechał do Lille we Francji, gdzie studiował.

Tam w 1927 r. uzyskał tytuł doktora nauk politycznych i społecznych. Pracował jako duszpasterz wśród polskiej emigracji zarobkowej.

Po powrocie do Płocka został sekretarzem generalnym Związku Młodzieży Katolickiej, a następnie dyrektorem Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej. W 1938 r. został powołany na biskupa kieleckiego. Ze względu na swoje wystąpienia w obronie Kościoła Katolickiego w Polsce, sprzeciwiające się polityce władz PRL, 20 stycznia 1951 r. doszło do jego aresztowania. Do diecezji biskup Kaczmarek powrócił dopiero w roku 1957. Lata więzienia mocno odbiły się na jego stanie zdrowia. W lipcu 1963 r. stan ten gwałtownie się pogorszył. W trakcie kuracji w Nałęczowie biskup Kaczmarek doznał rozległego zawału serca i po dwóch miesiącach zmarł.

Wystawa „Omnia Pro Christo Rege - Książę Czesław Kaczmarek – Biskup Męczennik” prezentuje dokumenty, fotografie i pamiątki związane z życiem biskupa Kaczmarka, jego działalnością jako duszpasterza i społecznika. Szczególne miejsce zajmują tutaj dokumenty związane z jego aresztowaniem oraz pokazowym procesem, jaki został mu wytoczony na podstawie fałszywych zarzutów przez władze PRL.

Wśród eksponatów znalazł się także Krzyż Wielki Orderu Odrodzenia Polski przyznany pośmiertnie biskupowi Kaczmarkowi w roku 2007 przez Prezydenta Lecha Kaczyńskiego za „wybitne zasługi dla niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej, za działalność duszpasterską i charytatywną”.

Magdalena Kopeć

Muzeum Diecezjalne w Kielcach

Wystawa czynna od 11 listopada 2008 do 31 marca 2009 r.

Biskup Czesław Kaczmarek w czasie ingresu do katedry kieleckiej 4 września 1938 r.

Zapraszamy wszystkich chętnych do zwiedzenia wystawy w dniu 12 lutego br.

Zbiórka na placu koło Katedry przed pomnikiem Jana Pawła II o godz. 15.45. Prosimy przygotować 5 zł na bilet wstępu.

Klubowy plan imprez turystycznych na rok 2009

l.p.	Termin	Nazwa imprezy	Miejsce	Organizator	Ilość osób	Uwagi
1.	Cały rok	Wycieczki piesze po regionie	Góry Świętokrzyskie, Poniemie	Zarząd KTP „Przygoda”	2500 - 3000	Kal.
2.	01.01	Wycieczka na powitanie 2009 roku	okolice Kielc	Zarząd KTP „Przygoda”	20	
3.	19.01	Wyjazd na Święto Jordanu	Drohiczyn	Jarosław Leszczyński	20	
4.	15.02	X Rajd Walentynkowy	Góry Świętokrzyskie	Zarząd KTP „Przygoda”	80	Kal.
5.	14.03	Droga Krzyżowa na Zalasnej	Okolice Kielc	Jarosław Leszczyński	30	
6.	22.03	Powitanie Wiosny	okolice Kielc	Zarząd KTP „Przygoda”	80	Kal.
7.	1 - 3 maj	V Unijny - rajd	Szlak Główny w G. Świętokrzyskich	Ryszard Łopian	100 + 70	Kal.
8.	31.05	XXXI Rajd Baby Jagi	okolice Kielc	Zarząd KTP „Przygoda”	100	Kal.
9.	6 – 10.07	Suwalszczyzna Litewska	Wyjazd na Litwę	Jarosław Leszczyński	20	
10.	lipiec	klubowy wyjazd w góry		Władysław Kwapien	25	
11.	28.06	X Rajd Kapeluszy	Góry Świętokrzyskie	Zarząd KTP „Przygoda”	70	Kal.
12.	lato	klubowy wyjazd w góry		Mirosław Kubik	20	
13.	sierpień	wyjazd na Słowację	Tatry Słowackie	Ewa Kiliś	10	
14.	12.09	III Stopnicki Rajd Pielgrzymkowy	Okolice Stopnicy	Jarosław Leszczyński	20	
15.	27.09	Rajd „Jesienne Pieczonki”	okolice Kielc	Zarząd KTP „Przygoda”	80	Kal.
16.	listopad	Klubowe Zaduszki	okolice Kielc	Zarząd KTP „Przygoda”	20	
17.	06.12	Klubowe Powitanie Zimy	Pasmo Posłowskie	Jarosław Leszczyński	50	
18.	grudzień	Wigilijna wycieczka z opłatkami	okolice Kielc	Zarząd KTP „Przygoda”	30	
19.	grudzień	Sylwestrowa wędrówka	okolice Kielc	Zarząd KTP „Przygoda”	20	
20.	lato	BUS wycieczki krajoznawcze	regiony Polski	Zarząd KTP „Przygoda”		

Kal. – propozycja Klubu do kalendarza imprez Oddziału PTTK i kal. imprez województwa

Uchwała Zarządu Głównego PTTK nr 279/XVI/2008 z dnia 13 września 2008 roku w sprawie: wysokości składek członkowskich PTTK oraz wysokości wpisowego do PTTK i opłaty za legitymacje PTTK w roku 2009

Na podstawie art. 28 ust. 2, pkt 2, art. 48 ust. 5 Statutu PTTK uchwała się, co następuje:

1. Ustala się wysokość składki obowiązującej członków zwyczajnych Towarzystwa w 2009 roku w następujących wysokościach:
  - 1.1 **32,- zł.** dla osób opłacających składkę normalną za okres od 1 stycznia 2009 do 31 grudnia 2009 roku,
  - 1.2 **16,- zł.** dla osób opłacających składkę ulgową za okres od 1 stycznia 2009 do 31 grudnia 2009 roku,
  - 1.3 **8,- zł.** dla osób opłacających składkę ulgową za okres od 1 września 2009 do 31 grudnia 2009 roku.
2. Ustala się wysokość składki członkowskiej przekazywanej przez oddziały PTTK do Zarządu Głównego PTTK w 2009 roku w następujących wysokościach:
  - 2.1 **15,- zł** - za każdą osobę opłacającą składkę normalną,
  - 2.2 **8,- zł** - za każdą osobę opłacającą składkę ulgową, w wysokości określonej w punkcie 1.2,
  - 2.3 **5,- zł** - za każdą osobę opłacającą składkę ulgową, w wysokości określonej w punkcie 1.3.
3. Ustala się wysokość składki członkowskiej w 2009 roku dla członków wspierających PTTK na kwotę nie mniejszą niż **150,- zł.**
4. Składka członkowska, o której mowa w punktach 1, 2, 3 niniejszej uchwały wnoszona jest jednorazowo w terminie do 31 grudnia 2009 roku. Udokumentowanie opłacenia składki, o której mowa w punktach 1.1, oraz 1.2, następuje poprzez naklejenie na legitymacji PTTK znaczka określającego termin jej ważności (01.01.2009 – 31.03.2010). Udokumentowanie opłacenia składki, o której mowa w punkcie 1.3, następuje poprzez naklejenie na legitymacji PTTK znaczka określającego termin jej ważności (01.09.2009 – 31.03.2010).
5. Uprawnieni do opłacania członkowskiej składki ulgowej, o której mowa w punkcie 1.2 są:
  - 5.1 opiekunowie szkolnych kół PTTK,
  - 5.2 osoby małoletnie do ukończenia 16 roku życia,
  - 5.3 młodzież szkolna i młodzież akademicka studiująca – do ukończenia 26 roku życia,
  - 5.4 żołnierze niezawodowi,
  - 5.5 emeryci, renciści i inwalidzi,
  - 5.6 bezrobotni.
6. Uprawnieni do opłacania członkowskiej składki ulgowej, o której mowa w punkcie 1.3 są:
  - 6.1 osoby małoletnie do ukończenia 16 roku życia,
  - 6.2 młodzież szkolna i młodzież akademicka studiująca – do ukończenia 26 roku życia.
7. Zwolnieni z opłacania składki członkowskiej są:
  - 7.1 Członkowie Honorowi PTTK,
  - 7.2 dzieci i młodzież z domów dziecka, zakładów opiekuńczych oraz szkół specjalnych.
8. Ustala się wysokość wpisowego do PTTK w 2009 roku w następujących wysokościach:
  - 8.1 **10, zł.** - dla osób opłacających składkę normalną,

- 8.2 **6, zł.** - dla osób opłacających składkę ulgową, za wyjątkiem osób o których mowa w punkcie 8.3 **4, zł.** - dla osób będących uczniami szkół do poziomu szkoły ponad gimnazjalnej,

(Kwota wpisowego zawiera opłatę za legitymację.)

8.4 Ustala się opłatę za legitymację PTTK w roku 2009 w wysokości: **4, zł**, będącą kosztem wykonania i dystrybucji przez ZG PTTK.

9. Nowo wstępujący członkowie PTTK otrzymują znaczek organizacyjny PTTK.

10. W dyspozycji oddziału PTTK pozostają środki finansowe:

10.1 stanowiące różnicę pomiędzy wysokością składki członkowskiej określonej w punkcie 1 niniejszej uchwały a kwotami podanymi w punkcie 2,

10.2 pochodzące z wpisowego o którym mowa w punkcie 8 niniejszej uchwały po wniesieniu przez oddział PTTK opłaty za legitymację do ZG PTTK,

10.3 Zarząd Oddziału PTTK może swoją uchwałą odstąpić od pobierania wpisowego pozostającego w dyspozycji oddziału po spełnieniu wymogu o którym mowa w pkt. 10.2.

10.4 pochodzące ze składki członkowskiej o której mowa w punkcie 3 w całości, gdy członek wspierający wnosi składkę w oddziale PTTK,

11. Osoby, które do dnia 31 grudnia 2008 roku, z różnych powodów, nie opłaciły składki członkowskiej za rok 2008, a nie chcą utracić ciągłości przynależności do PTTK (art.16 ust.1 pkt.2 oraz art.16 ust.2 Statutu PTTK) czynią to przy opłaceniu składki za rok 2009. Osoby te opłacają składkę członkowską za rok 2008 zgodnie z zasadami określonymi uchwałą ZG PTTK nr 207/XVI/2007 z dnia 27 października 2007 r.

12. Osoby, które **utraciły legitymację**, muszą zgłosić się do macierzystego oddziału o wystawienie nowej legitymacji (duplikatu) oraz ponieść jej koszt w wysokości jak stanowi pkt. 8.4 a także opłacić wysokość składki zgodnie z pkt. 1 niniejszej uchwały.

13. Zarząd Oddziału PTTK może swoją uchwałą odstąpić od pobierania opłat od osób, o których mowa w pkt. 12 po spełnieniu wymogu, o którym mowa w pkt. 2 i 8.4.

14. Składkę członkowską wpłaca się w oddziale PTTK, którego jest się członkiem.

15. Zobowiązuje się Sekretarza Generalnego PTTK do wydania zarządzenia regulującego sposób realizacji niniejszej uchwały.

16. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia z mocą od 1 stycznia 2009 roku

Zarząd Główny PTTK

Fot. A.
Hendler

6 luty 2009 karnawałowy bal w „Winnicy”

Wycieczki KTP „Przygoda” od 15.02. do 14.03. 2009 r.

L.p.	Data	Trasa	Przewodnik	Miejsce Zbiórki
1.	15.02.09 (niedziela)	Walentynki 2009 ! Dyminy – Babia Góra – Leśniczówka „Chodcza”.– Bilcza ok. 10 km	Krzysztof Bogusz	Przystanek MPK linii nr 2 ul. Żytnia godz. 8 ⁰⁰ odjazd godz. 8 ¹⁵
2.	22.02.09 (niedziela)	Ameliówka – G. Dąbrówka – G. Klonówka – Masłów – G. Domaniówka – Stara Wieś – Kielce ok. 14 km	Kazimierz Micorek	Przystanek MPK linii nr 10 ul. IX Wieków Kielc (naprzeciw U.W.) godz. 9 ³⁰ (odjazd 9 ⁴⁵)
3.	1.03.09 (niedziela)	Ćmińsk (Wyręba) – Skalna Górka – Kołomań – Janaszów - Zagnańsk ok. 14 km	Andrzej Sokalski	Przystanek MPK linii nr 9 ul. Okrzei (obok ronda) godz. 8 ¹⁰ (odjazd 8 ²⁶)
4.	8.03.09 (niedziela)	<u>Rykoszyn</u> – G. Miedzianka – Grząby Bolmińskie – Jedlnica – Grzywy Korzeckowskie – <u>Chęciny</u> ok. 20 km	Jarosław Leszczyński	Dworzec BUS ul. Żelazna godz. 7 ³⁵
5.	14.03.09 (sobota)	Droga Krzyżowa na Zalasnej Górze ok. 7 km	Jarosław Leszczyński	Przystanek MPK linii nr 25 ul. Żytnia (od strony hali sportowej) godz. 9 ⁵⁵

Walentynki 2009

Trasa jest łatwa (liczy sobie tylko 10 km.) i bardzo piękna przez las

Ognisko przy leśniczówce. Jest wiata i stół. Kielbaski i gorące napoje zapewniamy.

Przy ognisku śpiewanie i wybory Walentego i Walentyny!

Wpisowe skarbnik ustalił na 6 zł i 5 zł. (Przywileje mają dzieci i członkowie Klubu. To dla nich opłata 5 zł) Opłata chyba niewielka. Można za to nie brać śniadania!

Świadczenia:

- opieka przewodnika
- miejsce przy ognisku, poczęstunek turystyczny (kielbaski, gorące napoje)
- możliwość udziału w konkursach i zabawach
- pamiątkowy znaczek
- 10 punktów do OTP i 7 do GOT, oraz 4 do odznaki "Turysta Przyrodnik" (jest ładna, leśna ścieżka dydaktyczna, którą można przejść i zobaczyć sporo atrakcji przyrodniczych z pięknym cisem na czele)
- zagroda z dzikami jako dodatkowa atrakcja

Wracamy wszyscy razem. Do 15.00 powinniśmy być w Kielcach. Indywidualny powrót może być kłopotliwy. Z leśniczówki do przystanku jest kawałek drogi i trzeba ją znać.

Zapraszamy wszystkich gorąco!

„Przygodnik” - Biuletyn Klubu Turystów Pieszych „Przygoda”
Oddziału Świętokrzyskiego PTTK w Kielcach ul. Sienkiewicza 29
tel. 041 34 459 14, 041 344 77 43

Redagują: Anna Hendler, Jerzy Pabian, wsparcie techniczne: Andrzej Nocuń

